

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

18 tháng 4 năm 2010

Số 93

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Cảnh trung thiên thế giới có đẹp không ?
- 2) Người đời lớn tuổi chịu đóng góp cho quần sanh sẽ có lợi lộc gì cho tương lai phần hồn không ?
- 3) Người thế gian thích ngồi núi này trông núi nọ là sao ?
- 4) Cuộc điện đàm vừa rồi có nơi thích nghe lời phân giải của Bé, có nơi sợ tốn tiền thì sao ?
- 5) Có người không thích thì sao ?
- 6) Bé hết lòng phục vụ nhưng họ còn chê và khen là sao ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 6 tháng 11 năm 1991 1) Hỏi : <i>Cảnh trung thiên thế giới có đẹp không ?</i> Đáp : Thưa, cảnh trung thiên thế giới rất có trật tự, chưa bao giờ Bé thấy một cái cây nào mọc méo cả, màu nào sắc nấy đứng yên ổn. Cho nên người đạo được đến cõi này trở về thế gian đều muốn mọi người tự trọng, tránh sự gian dối và sống thật thà, tức là thể hiện sự trật tự của Trời Đất rất dễ tu. Đó cũng là nghiêm luật tiến hóa của đạo, thật thà và trật tự là cơ hội giải bỏ trần tâm, tránh sự thu hút động loạn hồng trần.	2) Hỏi : <i>Người đời lớn tuổi chịu đóng góp cho quần sanh sẽ có lợi lộc gì cho tương lai phần hồn không ?</i> Đáp : Thưa, người lớn tuổi chịu đóng góp kinh nghiệm mà mình gặt hái được, bằng lòng cống hiến cho người khác là điều cao quý nhất trên đời này, tương lai phần hồn sẽ được hưởng nơi thanh nhẹ. Cho nên Bé thường nói tu kiếp này, kiếp sau sẽ được hưởng, giúp người hạnh bố thí càng cao, lượng Từ Bi sẽ được mở rộng, từ quang sẽ được dồi dào. Khi chúng ta ngồi gần người nào có thiện tâm giúp đỡ người khác thì chúng ta cảm thấy thanh nhẹ và dễ chịu, ngược lại, ngộ người hỗn ẩu, vô lễ, sân si thì tự động cảm thấy nặng và bức bối. Cho nên những lời tốt đẹp lưu bút lại trần gian đều muốn cho con người có cơ hội tự thức tự tu, không ích cho tác giả, nhưng hữu ích cho người hành thông. Kệ: <i>Cần khôn vũ trụ chung tông tiến Cảm thức chơn linh giải nổi phiền Thực chất phơi bày trong sống động Cùng tu cùng tiến tạo tâm yên</i>
Ngày 7 tháng 11 năm 1991 3) Hỏi : <i>Người thế gian thích ngồi núi này trông núi nọ là sao ?</i> Đáp : Thưa, luật cạnh tranh hướng ngoại, sanh ra bởi mắt, mũi, tai, miệng, thân ý, lâu ngày tưởng lầm là sự thật, chạy theo con đường tranh đấu, không công, mất cả phần hồn và tiêu luôn thể xác, đen trắng không rõ rệt, khi nhắm mắt hồn thư vất vưởng, phải chịu đau khổ nhiều năm mới được hồi sinh chút ít.	4) Hỏi : <i>Cuộc điện đàm vừa rồi có nơi thích nghe lời phân giải của Bé, có nơi sợ tốn tiền thì sao ?</i> Đáp : Thưa, quyền hạnh của mỗi cá nhân khác nhau, có người thích tiền thì sẽ mất tâm, có người thích tâm thì sẽ mất tiền, hai hạnh khác nhau, ôm và mở đó thôi. Một cuộc điện đàm thông cảm vẫn minh phần khởi trong lòng người, không lý do gì vì mất chút đỉnh tiền xu, mà phê phán lời chơn lý sống động và hữu ích.
5) Hỏi : <i>Có người không thích thì sao ?</i> Đáp : Thưa, người không thích thì có quyền đóng cửa lỗ tai của họ và không nên phê phán và làm cho người xung quanh mất cơ hội thương thức sự truyền cảm trong giây phút phục vụ thiêng liêng chung.	6) Hỏi : <i>Bé hết lòng phục vụ nhưng họ còn chê và khen là sao ?</i> Đáp : Thưa, Bé đã nói: <i>Mỗi khả năng đều khác nhau</i>, là vậy, người tu nên giữ tâm thanh tịnh quân bình là tốt hơn. Kệ: <i>Ban chiếu tâm linh rõ hành trình Cảm thông nguyên lý lại càng minh Tinh ba Trời độ tùy duyên thức Hưởng trọn niềm tin đặc pháp trình</i>

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Duyên Tình Đạo Đạt (tiếp theo)

...

Cho nên, các bạn có thấy người này, người kia, người nọ, rồi các bạn thấy điên. Tại sao để cho chú Ngẫu ăn nói lộng hành vậy? Nhưng mà cái lộng hành đó để cho các bạn so sánh cái thanh nhẹ kia nó bén hơn cái cây sắt mà nó kêu keng keng đó, thấy chưa?

Cho nên, các bạn thấy rõ cái hàng rào tình thương mà tôi đã phân giải ở bên trên. Cái đó là trường sanh bắt từ và đưa tâm hồn các bạn tiến tới cái chỗ muôn đời an lạc, cứu rỗi lấy mình, không bị luân hồi đau khổ. Đó, càng thấy, càng hiểu, con người nó càng vui tươi và trẻ trung cảm thấy mình ở trong chơn lý hạnh phúc.

Cho nên, các bạn tu tới bây giờ nhiều người nói: tôi tu ba năm rồi, tôi là nạn nhân của pháp lý. Hỏi cái gì kêu bằng nạn nhân của pháp lý? Pháp lý này đã ăn bám của các bạn xu lớn xu nhỏ nào không? Đã chia cái áo cái quần nào của bạn không? Và phỉnh phờ vốn liếng của các bạn không để mà các bạn trở nên một nạn nhân đau khổ? Đó là sự lầm sai, đó là sự tăm tối. Mà trong tăm tối các bạn đã có sáng suốt, các bạn thấy các bạn là một nạn nhân là các bạn thấy sự lỗi thôi của bạn rồi. Hỏi người khác làm người ta còn thăng hoa tư tưởng sáng suốt mà mình làm mình trở nên một nạn nhân của pháp lý là cái gì? Cái câu nói của mình phải tự thẹn và tự xét, mình là một người lười biếng không đi trong bi, trí, dũng, mình thấy mình là nạn nhân. Còn nếu mà mình là một người thực hiện trong cái đường lối từ bi và mình chịu trao dồi sửa đổi để cho trí tuệ càng ngày càng sáng suốt, mình dũng cảm chấp nhận hoàn cảnh và nhiệm vụ thực thi để tiến hóa thì mình đâu có là nạn nhân nữa, thấy không?

Tại vì mình là một người lười biếng không hành đúng pháp, nói rằng tôi là một nạn nhân mà mình là một người tội lỗi nữa. Hỏi tại sao nói là tội lỗi? Là tại vì tôi muốn tu để tôi trút tất cả những sự đau khổ của tôi cho người truyền pháp và người truyền pháp phải đổi lại cái sung sướng cho tôi. Bởi vì mình là ba xạo mà mình muốn gạt một người đại ba xạo làm sao gạt được (thầy cười) thì mình phải thua, mình có tội, thấy chưa?

Cho nên, nhiều người không hiểu rồi đau khổ lu bù, nói đủ thứ tướng là tôi lập ra một cái mảnh phé để tôi gạt, tôi hưởng. Không có! Các bạn bình tâm xét lại coi đâu có gì đâu! Tôi đâu có làm cái gì gạt người ta đâu, cái gì tôi cũng truyền bá và dạy hết một trăm phần trăm nếu có khả năng, tôi giúp hết cho người hiểu cái cơ xuống thế gian đây là học tập, cải tạo phần hồn để tiến. Các bạn học nghịch cảnh để các bạn trở về thượng cảnh. Các bạn ở trong đau khổ, các bạn không cải tạo được cái sự đau khổ rồi, các bạn không muốn đem đau khổ cho người khác, thấy không? Khi mà các bạn không muốn đem sự đau khổ cho người khác là các bạn gì? Đã được thăng hoa tư tưởng, các bạn là người tiến bộ, là người tiến hóa chú trọng của tu đặng này về phần hồn chớ đâu phải thể xác. Nhưng mà sự thể xác đòi hỏi đó là chẳng qua cái luồng điện trực và thanh mà thôi. Nhưng mà khi cảm thông rồi có gì đâu là phải bị kẹt, tất cả đều là thông. Cho nên, chúng ta tiến lên sự thông, mình cảm rồi không còn sự thắc mắc nữa.

Cho nên, nhiều con người ở thế gian cái sự trần trực họ không hiểu chơn lý thành họ tóa cái nguyên lý họ tóa không nổi, họ hiểu mà họ tóa không nổi thành ra họ bị kẹt. Cho nên, tôi có lập luận cái câu tu mà thiếu tu là ở chỗ đó (thầy cười) là tại không bình tâm xét sâu vô cái tình cảnh của mình để hiểu cái tình cảnh hiện đại của trời đất đã cho chúng ta thấy quả địa cầu này đã lần lượt tiến lên, vật chất còn tiến bộ được bay lên không trung, mà cái phần sáng suốt mình lại không có giao du lên không trung được, tại sao? Mình còn thấp hèn hơn vật chất à, thấy không?

Cho nên, các bạn xét lần lần rồi các bạn sẽ vui tươi với vạn vật vạn linh. Các bạn ra cánh đồng trống xem một cái cây. Các bạn hỏi hạnh phúc của anh ở đâu mà anh cứ đứng trơ trơ, thấy không? Thì nó cũng trả lời các bạn rằng hạnh phúc của tôi khi tôi hưởng được dưỡng thanh khí của trời đất, tôi mới được thăng hoa cao ráo như thể này, vui vẻ với mọi luồng gió đưa đến, thơ thới trong tâm can ổn định tôi mới đứng đây chớ. Thì các bạn xét lại các bạn, các bạn cũng đã và đang hưởng thanh khí điển của trời đất. Tại sao các bạn không thấy cái hạnh phúc

đó? Cái đó là cái chánh, mà cái đó là cái ổn định, chứ không phải hủ tiêu, bánh trắng là ổn định đâu, (thầy cười) thấy không?

Cho nên, chúng ta thấy muốn hiểu luật định của đại tự nhiên, chúng ta phải gần tự nhiên nhiều hơn. Khi các bạn được đi lao động các bạn thấy sự quý giá của trời đất đang giáo dục bạn, sửa tâm sửa tánh, xây dựng tình thương. Cái cây kia cái hột giống kia mà đợi bao nhiêu tháng, bao nhiêu năm, bao nhiêu ngày mới có kết quả. Chúng ta mới tu có hai ba tháng mà muốn ông Tám làm dùm không, sao được thấy không? Ráng tu ráng sửa. Thôi nghỉ, nói hoài.

Tình thương phân phát đủ điều
Nằm trong chơn lý an vui muôn đời
Đạt thanh tiến hóa chẳng rời
Quy nguyên pháp giới chuyện đời lặn qua
Tiên trong muôn tiếng hòa ca
Thương nhau trong cảnh đậm đà dễ thương

Đậm đà là sao? Đậm đà là bạn đã khổ, tôi cũng đã khổ, chúng ta hiểu nhau trong sự khổ mới là đậm đà dễ thương.

Duyên lành chư Phật tỏ tường
Nhắc người dâm loạn theo gương Phật Trời
Từ bi chiếu hóa sáng ngời
Duyên lành ngộ đạo mở lời nhủ khuyên
Khuyên người phản bổn hườn nguyên
Trở về trung giới nối liền tháp cao
Vạn linh muôn sắc muôn màu
Hào quang là chánh đứng đầu vạn linh
Thương người như thể thương mình
Anh minh rực rỡ mới tình quảng khai
Bên trong sẵn có pháp đài
Bên ngoài sẵn có đêm ngày dạy ta
Nghịch thông minh cảm mới là
Người ngoan tự giải phân qua thể tình
Xét xem chơn lý nơi mình
Quy nguyên chánh giác có hình hợp duyên
Duyên lành phát triển triền miên
Điền thanh hòa diệu đẹp phiên một bên
Yêu thương quý trọng tặng nền
Thăng hoa tư tưởng tự quên cực hình
Thiên cơ sáng tạo pháp đình
Dù người tự giác hiển khuyh thiên đàng
Tu trong chơn lý mới an
Tu ngoài chơn lý hoang mang suốt đời

Ngoài chơn lý là người hay nói thời cuộc, mà tu trong chơn lý thì an tọa không có thời cuộc vì hết, cái gì cũng được thăng hoa hết.

Nhưng mà tôi đưa cho một người khác không có điển đọc, không có cảm động cái tâm các bạn. Mà khi tôi đọc, không biết tiếng Việt Nam nghe nó cũng rúng rúng, rúng rúng ... (thầy cười), nó có cái kỳ ở chỗ đó.

Cho nên, quá trình các bạn thấy khi tôi vô trong ông Hồ văn Em mà tôi thuyết pháp rồi, ở ngoài người ta ngồi chỉ nhắm mắt riu riu, riu riu đi lên, không biết tại sao? Nhưng mà các bạn tu, nay tôi cho các bạn biết rằng thanh

điền hào quang của tôi làm việc rất nhiều cho các bạn. Cho nên các bạn mới được vậy, chứ các bạn đi kiếm một ca sĩ thiệt hay nó cũng không có riu cho các bạn được đâu (thầy cười).

Cho nên, chúng ta hồi nào tới giờ cũng nói tu đời và đạo. Hỏi tại sao nói đời và đạo? Tu là tu đạo thôi lại nói đời và đạo. Bởi vì, cái tần số tuổi tác của các bạn, tôi đã nói mười tuổi tu nó khác, hai chục tuổi tu nó khác, ba chục tuổi khác, bốn chục tuổi khác, năm chục tuổi, sáu chục tuổi, bảy chục tuổi khác, nó khác hết mà cái mức tiến hóa nó khác. Do cái đời giấy xéo nó đã tiến hóa một phần, cái đạo cũng như châm thêm nhiên liệu cho nó đốt đèn cho nó đi lên.

Cho nên, đừng vội nói tôi thất vọng, không thất vọng, tôi sợ tôi lười biếng thôi, thấy không? Tôi sợ tôi phản lại Trời đất, không biết Cha Mẹ, không biết Trời Cha Đất Mẹ, không biết tình thương vĩ đại cao cả. Tôi quên trở về nguồn cội. Tôi sợ bao nhiêu đó thôi, và tôi biết cái gì cũng ở trong nguyên căn thì các bạn nằm ngay trong chơn lý rồi. Mình thấy trái ổi mình hiểu nguyên căn nó, mình thấy cọng cỏ hiểu nguyên căn nó thì các bạn đang đi trên thiên đường thì các bạn đâu đi dưới địa ngục nữa, đi trong lòng tình thương hóa hóa sanh sanh, bạn đâu có đi ngoài chơn lý mà hoang mang suốt đời, thấy không? Mà có nhẹ mới hiểu, có tu mới hiểu. Còn không chịu tu cho nó nhẹ nhàng không hiểu bởi cái dục vọng trước ô ở trong con người nó xúc đẩy dữ lắm, nó hoành hành bởi vì chủ nhơn ông mê muội giao phó cho nó bành trướng, làm cái hạ trí bành trướng lên làm thành ra khó hiểu.

Cho nên, trong cái cơ hội này mọi người có cơ hội trả nghiệp. Các bạn trả nghiệp nhiều chừng nào các bạn nhẹ chừng nấy, buông xuôi được chừng nào các bạn lại tiến hóa nhiều chừng nấy. Nguyên theo Phật, Phật vô sản thì chúng ta cũng đi trong đường lối đó nó đúng hơn và nó nhẹ nhàng cho phần hồn. Chớ đừng nói Phật, cầu nguyện Phật, Phật cho con có chút tiền riêng, rồi cứ theo ba cái đồng vàng đó, rồi Phật tới rước, nói khoan để con bán đã chứ (thầy cười), cái đó nó nguy hại lắm.

Chúng ta biết đó là phương tiện thôi, thân hình và của cải là cái phương tiện cho chúng ta ở thế gian làm việc để cải tạo phần hồn thôi, chớ không phải cái trường cửu đâu, đừng lo nó nhiều quá mà khổ, nó không có rồi nó sẽ có. Lúc ta đi học ra trường đã có cái gì? Bây giờ nó có, rồi nó có thấy không, rồi một ngày kia nó có. Bởi chúng ta tu là chúng ta có trước khi có. Các bạn tu các bạn tìm hạnh phúc, các bạn tìm thanh điển là nhiên liệu quý giá nhứt của càn khôn vũ trụ, bạc tỷ mua không được một giọt, mà các bạn đang khai thác cái đường đó hỏi chứ các bạn nghèo ở chỗ nào mà lo, thấy không?

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 04/09/1977)

Hương Tâm

Trân trọng báo tin: Cụ bà **B.Đ. NGUYỄN THỊ SẴM** - Sinh năm Nhâm Tuất (1922)

Vừa từ trần lúc 12g15' trưa ngày 12 - 04 - 2010 (18/02/ Canh Dần)

Hưởng thọ 89 tuổi tại 148 Quốc lộ 13 - KP2 - Quận Thủ Đức, TP.HCM. Là thân mẫu của BD Trưởng Đoàn **“Tù Thiện Phước Tâm” LÊ THỊ PHƯƠNG DUNG** - Cụ bà nguyên là người sơ khai lập Đoàn Tù Thiện trên. Lễ di quan vào lúc 12 giờ trưa ngày 01 tháng 03 năm Canh Dần (14 - 04 - 2010) đến Hòa táng tại Bình Dương.

Kính mong Bạn Đạo Năm Châu thành tâm cầu nguyện cho cụ bà:

NGUYỄN THỊ SẴM

được “Siêu Thăng Tịnh Độ” - BD Bình Triệu xin thông báo

Gia đình tang quyến thành kính ghi ơn.

Vườn Thơ Bạn Đạo

ĐẠI HỘI DU HÀNH

Du hành đạo pháp tết hồi quê
Hiệp điển chung vui đại hội kẻ
Thầy vẫn trước sau ban chiếu điển
Có tâm Thầy chứng hãy y thề

Đạo pháp vượt lên trên bể khổ
Điển hồn Thầy vẫn trở về đây
Đức tin đồng đạo nào nếu có
Trưởng thành tự lực vượt trần này

Cà Mau, 2/4/2010
Phúc Tâm

GIỮ MÒM

Người tu không được nói ào ào
Cân nhắc cõi lòng nói thế nào ?
Khoái giảng từm lum mờ lí đạo
Say lời rôm rả mặt trời cao
Giữ mòm định ý thần chơn tịnh
Khai khẩu khí tàn dạ xuyên xao
Người thế có nghe qua lấy lệ
Tự hành tự độ ấy tu cao.

PN. 14-11-2009
TS. Phương

ĐẠO HẠNH

(Thân tặng một người bạn ở TPHCM)

Tình thương một mối ở thiền duyên,
Cùng hướng tình cha một mối giềng,
Hiểu thấu chân minh chung cộng hưởng,
Vô vi thiền định mở tâm xuyên.
Người anh đi trước qua từng trải,
Lời lẽ thiện lành lời nhủ khuyên,
Thuyết lý đạo đời thêm học hỏi,
Gương thầy cao cả hạnh gieo duyên.

Cà Mau, 22-03-2010
VẤN PHONG

PHÁP THIỀN (11)

PHÁP Phật từ tâm, độ hóa ra.
LÝ cần cứu khổ, cõi Ta Bà.
VÔ hình vô tướng, ban ân pháp.
VI phúc chan hòa, độ thiết tha.
KHOA tịnh thiền tu, khai nội thức.
HỌC vào điển giới A Di Đà.
HUYỀN thâm lục tự, khai minh tánh.
BÍ ẩn tiềm tàng, nội thể ta.
PHẬT tịnh định tâm, không động trước.
PHÁP hành tự giải, dứt tam tà.

Củ Chi, 16/1/2010
BÁ TÙNG

SIÊNG HÀNH

Thiên trời vô tận cao xa
Cha ban pháp báu thầy ta mở đàng
Vô vi thiền thức định thần,
Vĩ Kiên thuyết giáo nhân gian tự tâm
Tùy duyên tùy thức mà hành
Khi thắng khi giáng tập tành tiến thặng
Nhẹ thanh nặng trước là quả
Cha cho học hỏi thật thà nhẹ lành,
mọi từng mọi giới cùng tranh
Luận suy thanh nhẹ hòa vào hư không
Hơn thua cao thấp đâu còn
Lạc đi tự tại cảm hòa nội tâm
Hạo thiên pháp đó siêng hành
Ồn đèn duyên pháp cha thầy mới vui.

Cà Mau, 06-04-2010
VẤN PHONG

ÂM THÂM PHỤC VỤ

Danh là danh giả chớ tham a
Mê chức cái ta thế giả mà
Nhỏ nhất thành không sáng suốt ấy
Âm thâm phục vụ chẳng cầu la

Cà Mau, 2/1/2010
Phúc Tâm

ĐỜI NGƯỜI

Đời người như áng mây trôi
Chỉ trong một thoáng sự đời đã qua,
Từ khi cất tiếng khóc oa,
Trải qua một cõi trần gian khóc cười.
Biết bao vui sướng ngọt bùi,
Học bao sự việc ở đời mà đi.
Nghệp đời luân quả mà thi
Vợ chồng con nghiệp mà đi học lần.
Đến khi học thức thể trần,
Tìm tâm chân lý giải dần nhẹ tâm,
Thiền duyên ngộ giác định thần,
Tùy theo công quả ngộ dần mà thanh,
Công phu gắng tiến mà hành
Mong sao đạt thức chân tâm cội nguồn.

Cà Mau 25-10-2009
VĂN PHONG

TỰ ĐỘ

“Tướng do Tâm phát” Lời Thầy Tổ
Mắt sáng mặt tươi không tủi hổ
“Nhứt lé nhì lùn” miễn luận bàn
Vía Hồn tương hội tự mình độ
Đường xa vạn dặm chẳng hề than
May rủi đành cam bạn đạo hồi!
Lỡ dở đường tu uổng một đời
Nghe lời Thầy Tổ hành cho tốt.

TPHCM, 13-04-2010
Minh Nghĩ

TỰ ĐẮC

Tu lâu mới hiểu mình từng ly
Sửa tánh hiền lương đâu khó gì
Tự sửa tự tu người tiến hóa
Phiền Thầy quên Tổ có ra chi
Kẻ khoe bằng cấp hay bay nhảy
“Trí giả bất ngôn, ngôn bất tri”
Đạo đức đứng đầu muôn vạn pháp
Tu hành tự đắc chẳng ra gì.

TPHCM, 12-4-2010
Minh-Nghĩa

TIỀN BÁC VỀ QUÊ

*(Kính đến linh hồn Bác BÐ NGUYỄN THỊ SÂM là
Thân Mẫu của BÐ Lê Thị Phương Dung)*

Hôm nay tiền bác lên đường,
Chúng con cung ngưỡng tình vương vẫn lòng,
Thời tuổi trẻ giữ trắng trong.
Bôn ba bòn phước chẳng hồng lợi danh
Gia cang trái ngọt, cây lành.
Hạnh phúc vượt trội sáng danh giúp đời.
Đời thường thương cảnh dầu sôi
Ra tay cứu vớt người đời khổ đau.
Nương thân Phật cảnh nhiệm màu.
Công phu, công quả biển sâu sánh tình.
Dạy con cái giữ tiết trinh.
Tình thương ban rải quên mình vì ai!
“TỪ THIỆN PHƯỚC TÂM” còn hoài.
Ra công vun đắp, quy lai cửa Thiền.
Nương nhờ hạnh đức Phật Tiên
Chữ Tâm, chữ Phước nối liền đường tu.
Đường trần lặn lội vân du.
Mang tình thương đến trùng tu khắp miền.
Theo chân Thầy, Tổ gieo duyên,
Chúng con cung thỉnh hồn thiêng bác về.
A Di Đà Phật là quê,
Cầu cho sen nở đường về quê xưa.

TP.HCM, Ngày 13 tháng 04 năm 2010
Bạn Đạo Vô Vi Bình Triệu
Kính bái

HƯỚNG TÂM

Nghiệm lại kinh Thầy thấy quý thương
Tưởng chừng lời nói như đời thường
Sâu xa chân lý điển kinh ấy
Nhìn ảnh kính thầy không nén hương

Cà Mau, 31/12/2009
Phúc Tâm

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 12 tháng 09 năm 1971

Diêu động bất thường địa thế hư
Phong ba đại loạn đổi thay đời.
Làm người đau khổ không giờ dứt
Tâm loạn bất an khó diệt trừ.

Sanh ra bốn phận làm người,
Phải đau, phải khổ, phải cười mới xong.
Biết tham nhưng phải tiến tòng,
Tham sanh sợ chết là lòng sẵn tham.
Bày ra phương kế nổi hăm,
Dưỡng thân sát vật sống làm ác gian.
Văn chương bày biểu luận bàn,
Càng ngày sâu rộng lại càng khổ tâm.
Cuốn lôi lôi cuốn truy tầm,
Biết thêm phiền não thì thâm muốn đi.
Tâm hồn cố gắng cố ghi,
Đường đi chưa đạt thân thì bất an.
Sống trong khuôn khổ bàng hoàng,
Nói năng bất định trăm đàng bất minh.
Xét xem thế sự nhơn tình,
Ai ai cũng phải tự mình tiến lên.
Cảm thông mới tự lập nền,
Tiên tu tự sửa mới quên thế tình.
Hồn người cũng được chuyển hình,
Cũng xinh cũng đẹp cũng minh đạo đời.
Trí tâm tâm trí sáng ngời,
Nơi nào cũng được đất trời chứng minh.
Cảm thông cởi mở tâm tình,
Minh tâm kiến tánh chính mình giải vây.

Luong Sĩ Hằng - Vĩ Kiên